

Vergaderjaar 1992-1993

22 951

Wijziging van de Destructiewet (herziening van de rol van de gemeenten bij destructie, afschaffing van de financiering door het Rijk van voorcentralisatie van dode dieren en invoering van nieuwe regels betreffende financiering)

Nr. 5

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 28 april 1993

¹ Samenstelling:

Leden: Dees (VVD), E. G. Terpstra (VVD), Wöltgens (PvdA), Lansink (CDA), ondervoorzitter, Leerling (RPF), De Pree (PvdA), Groenman (D66), Van der Heijden (CDA), Laning-Boersema (CDA), Kamp (VVD), Janmaat-Abée (CDA), Willems (GroenLinks), Kohnstamm (D66), Swildens-Rozendaal (PvdA), Vriens-Auerbach (CDA), Tuinstra (CDA), Van Otterloo (PvdA), Netelenbos (PvdA), voorzitter, Mulder-van Dam (CDA), Achttienribbe-Buijs (PvdA), Ruigrok-Verreijt (PvdA), Ockels (PvdA), Eisses-Timmerman (CDA).

Plv. leden: Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), De Korte (VVD), Beijlen-Geerts (PvdA), De Kok (CDA), E. van Middelkoop (GPV), Huys (PvdA), Versnel-Schmitz (D66), Ramlal (CDA), Gerritse (CDA), Franssen (VVD), Beinema (CDA), Lankhorst (GroenLinks), Scheltema-de Nie (D66), Vacature PvdA, Smits (CDA), M. D. T. M. de Jong (CDA), Melkert (PvdA), Schoots (PvdA), G. de Jong (CDA), Vliegthart (PvdA), Van der Vlies (SGP), Akkerman (PvdA), Esselink (CDA).

² Samenstelling:

Leden: Van der Linden (CDA), Van Noord (CDA), Blauw (VVD), voorzitter, Van der Vlies (SGP), Nijland (CDA), Te Velddhuis (VVD), Kamp (VVD), Eisma (D66), Huys (PvdA), Swildens-Rozendaal (PvdA), Roosen-van Pelt (CDA), ondervoorzitter, Reitsma (CDA), Biesheuvel (CDA), J. H. van den Berg (PvdA), Feenstra (PvdA), Ter Veer (D66), Van der Vaart (PvdA), M. D. T. M. de Jong (CDA), Van Zijl (PvdA), Kersten (PvdA), Ockels (PvdA), Van der Ploeg-Posthumus (CDA) en Van Ojik (GroenLinks).

Plv. leden: Frissen (CDA), Esselink (CDA), Franssen (VVD), E. van Middelkoop (GPV), De Kok (CDA), Jorritsma-Lebbink (VVD), Linschoten (VVD), Tommel (D66), Melkert (PvdA), Van Rijn-Vellekoop (PvdA), Leers (CDA), Eisses-Timmerman (CDA), Boers-Wijnberg (CDA), Vacature PvdA, Castricum (PvdA), Nuis (D66), Leerling (RPF), De Graaf (CDA), Spieker (PvdA), R. van Middelkoop (PvdA), Vos (PvdA), Van Houwelingen (CDA) en Willem (GroenLinks).

De vaste Commissies voor de Volksgezondheid¹ en voor Landbouw en Natuurbeheer² belast met het voorbereidend onderzoek van bovengenoemd wetsvoorstel hebben de eer als volgt verslag uit te brengen van hun voorlopige bevindingen.

ALGEMEEN

De leden van de CDA-fractie waren er geen voorstander van de toepassingsmogelijkheden van laag-risicomateriaal bij niet-destructoren te verhogen. Dit vooral omdat tot nu toe het ophalen van hoog-risicomateriaal zonder extra betaling kan plaatsvinden. In de ons omringende landen moet daarvoor betaald worden. Zij vonden het opnemen van een regeling, die het mogelijk maakt om produkt- of bedrijfschappen aan te wijzen, die bij verordening ten behoeve van het ophalen en verwerken van hoog-risicomateriaal aan eigenaren of houders van dat materiaal een geldsom op te leggen, een goede zaak. Zij vroegen of de werking van de produkt- of bedrijfschappen ook kan voorzien in een heffing voor aanbieders van bijvoorbeeld dode honden en katten.

Zij vroegen tevens of de regering kan reageren op het voorstel van het Landbouwschap dat ook anderen dan destructiebedrijven hoog-risicomateriaal moeten ophalen. Zij waren daarbij met name geïnteresseerd in de consequenties voor de financiering, naast de milieu- en volksgezondheidsaspecten.

Zij hadden de indruk dat het moeilijk is om te bepalen op welk moment de winsten van de huidige destructiebedrijven als onvoldoende kunnen worden beschouwd voor verevening. Bij voortzetting van de huidige aanvoer van destructiemateriaal, achtten zij verevening nog steeds mogelijk en vonden zij een heffing vooralsnog niet nodig. Zij hadden geconstateerd dat het niet mogelijk is om inzicht te krijgen in de financiën van de huidige destructiebedrijven omdat die onderdeel vormen van een internationale holding. Zij betwijfelden of de voorgestelde administratieverplichting daarvoor voldoende is. Zij zagen op dit punt graag een nadere toelichting tegemoet. Zij wilden weten of het mogelijk is om een regeling te treffen zodanig dat de produktschappen objectief kunnen beoordelen, of een heffing op zijn plaats is en of tevens

de hoogte van de heffing objectief kan worden bepaald.

Deze leden twijfelden aan de noodzaak van een Destructieraad, zoals voorgesteld. Zij constateerden dat de Raad vooral uit belangenbehartigers is samengesteld en vroegen of het voldoende is om overleg met hen te regelen, hetgeen ook zonder een Raad zou kunnen.

De leden van de CDA-fractie wilden weten wat de hoogte is tot nu toe van de Rijksbijdrage voor voorcentralisatie en welke kosten daaruit op dit moment betaald worden. Zij wezen op de wens van de gemeenten bepaalde kosten voor milieu-aspecten ten laste van deze bijdrage te kunnen laten vallen. Zij wilden graag nader inzicht in de hoogte van de te verwachten milieukosten, voordat tot afschaffing van deze bijdrage wordt besloten.

De leden behorende tot de fractie van de PvdA hadden met belangstelling kennisgenomen van dit Wetsontwerp. Zij konden zich verenigen met het voornemen de Rijksbijdrage voor voorcentralisatie af te schaffen, maar wilden wel weten welk bedrag hier jaarlijks mee is gemeoid en voor welke andere «meer noodzakelijke» beleidsdoelen dit geld zal worden ingezet. Waar het om dode honden en katten gaat behouden de gemeenten een verantwoordelijkheid; aangezien het daarbij om hoog-risicomateriaal gaat, dient dit te worden aangeboden aan een van de destructoren. Ligt het in de bedoeling, zo wilden deze leden weten, dat dit materiaal ook in de toekomst gratis opgehaald, vervoerd en verwerkt wordt, of zal ook hierbij mogelijkserwijs sprake zijn van een heffing?

Met betrekking tot de mogelijkheid van een eventuele heffing verwijzen de hier aan het woord zijnde leden in de eerste plaats naar hun opmerkingen betreffende dit onderwerp gemaakt met betrekking tot wetsvoorstel 22 952. Voorts wilden zij nog iets gedetailleerder op dit onderwerp ingaan. In de memorie van toelichting wordt de verwachting uitgesproken dat als gevolg van het onderscheid tussen hoog- en laag-risicomateriaal en het feit dat laag-risicomateriaal ook aan andere bedrijven dan destructoren mag worden aangeboden, de destructoren een veel geringere hoeveelheid materiaal te verwerken zullen krijgen, waardoor de rentabiliteit in het geding zou kunnen komen. Deze leden zouden graag willen weten op welke gegevens en feiten deze verwachting is gebaseerd. Immers, het zullen toch deze gegevens zijn op grond waarvan het georganiseerde bedrijfsleven c.q. de staatssecretaris een besluit zal moeten nemen om al dan niet over te gaan tot het instellen van een heffing en tot het bepalen van de hoogte daarvan.

Extra kosten die destructoren moeten maken voor de verwerking van bepaalde verpakte destructiematerialen mogen voortaan worden doorberekend. De hier aan het woord zijnde leden stelden de vraag waarom niet is gekozen voor een verbod op bepaalde verpakkingsmaterialen en op het vermengen met ander materiaal.

Waar de leden van de VVD-fractie kennis hadden genomen van de noodzaak tot het indienen van twee afzonderlijke wetsvoorstellen die met elkaar samenhangen, vroegen zij of het onderhavige wetsvoorstel ook getoetst is aan de aanwijzingen voor de regelgeving, die met ingang van 1 januari 1993 in werking zijn getreden, conform kamerstuk 22 800 VI nr. 35.

De leden van de VVD-fractie zagen in de veranderende positie van de gemeenten vooralsnog onvoldoende reden voor het afschaffen van de Rijksbijdrage voor de voorcentralisatie. Zij waren van mening, dat het

belang van de gemeentelijke overheid bij een efficiënte en effectieve afvoer van dode dieren niet is gewijzigd, en dat gemeenten hierbij actief betrokken dienen te blijven. Deze leden voelden zich in dezen gesteund door de visie van de colleges van B en W van de twee gemeenten waarin de destructiebedrijven zijn gevestigd. Zij hebben te kennen gegeven dat toepassing en uitvoering van alle gestelde voorwaarden veel geld kosten, met name maatregelen die genomen moeten worden in het kader van het voorkomen van milieuhinder. Het was voor deze leden onvoldoende duidelijk of deze laatst genoemde kosten ook gerekend mogen worden tot kosten van dienstverlening. Is het niet de verantwoordelijkheid van overheid en bedrijfsleven samen om te komen tot een gegarandeerde, snelle en hygiënische afvoer van dode dieren, zo vroegen de leden van de VVD-fractie. Verder was het deze leden niet duidelijk waarom de Nederlandse situatie ten aanzien van dode honden en katten afwijkt van de situatie in andere Europese landen, waardoor deze kadavers, in afwijking van de richtlijn, per definitie als hoog-risicomateriaal moeten worden aangemerkt. Voor wiens kosten komt het ophalen van deze huisdieren, zo vroegen de leden van de VVD-fractie.

De leden van de VVD-fractie gaven aan behoefte te hebben aan meer cijfermatige informatie omtrent de financiële consequenties van de wijziging van de Destructiewet, met name voor de destructoren en de slachterijen.

Verder constateerden zij met verbazing, dat in het voorstel van wet geen concreet voorstel is gedaan ten aanzien van een financieringsstelsel. Zij tastten bijvoorbeeld in het duister omtrent de hoogte van een eventuele heffing en de omvang van een eventuele geldstroom van de slachterijen naar de destructoren. De leden van de VVD-fractie waren van mening dat de wetgever hier meer duidelijkheid zou moeten verschaffen, dan alleen aan te geven dat de mogelijkheid bestaat één en ander bij AMVB te regelen.

De leden van de VVD-fractie hadden kennisgenomen van de opmerking, dat het onderhavige wetsvoorstel was voorgelegd zowel aan de Destructieraad als aan enkele andere instanties. Uit de toelichting is volgens deze leden niet helder en duidelijk te lezen welke adviezen zijn uitgebracht door de Destructieraad en welke door derden, en welke adviezen nu wel en welke niet door de regering zijn overgenomen. Een terminologie als «de adviezen hadden de volgende strekking/zijn te dien aanzien opgevolgd» vonden deze leden te algemeen. De leden van de VVD-fractie waren bovendien geïnteresseerd in de mening van de regering over de visie van o.a. het Landbouwschap, dat ten gevolge van de indeling in hoog- resp. laag-risicomateriaal, het laag-risicomateriaal vrij verhandelbaar wordt, waardoor dit onder mededinging moet worden ingekocht. Volgens het Landbouwschap leidt het nieuwe destructiebestel tot oneerlijke concurrentie. Deze leden vroegen een reactie van de regering hierop. Zij zouden het op prijs stellen nader geïnformeerd te worden over de redenen van de staatssecretaris om het advies van de Destructieraad, om de middelen die thans worden aangewend voor de voorcentralisatie aan te wenden voor het nieuwe destructiebestel, niet op te volgen. De leden van de VVD-fractie zouden gaarne vernemen welk bedrag op dit moment gemoeid is met voorfinanciering, ten laste van welk artikel en van welk departement. Aan welke andere, meer noodzakelijke doelen denkt de regering dit bedrag te gaan besteden, zo vroegen de leden van de VVD-fractie.

De leden van de SGP-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van de beide voorliggende wetswijzigingen. Zij betreurden het dat de implementatie van de EG-richtlijn vertraging heeft opgelopen, maar waren anderzijds niet zonder begrip voor de hierachter liggende oorzaken.

Verder was het hun duidelijk geworden dat de Destructiewet tevens aangepast moest worden aan de gewijzigde situatie, die ontstaan is door de overgang van de uitvoering van de vleeskeuring van de gemeenten naar het Rijk, bij de instelling van de Rijksdienst voor keuring van Vee en Vlees in 1985.

Deze leden vroegen zich af of afschaffing van de Rijksbijdrage aan de financiering van de voorcentralisatie wel een verstandige keuze is. Zij meenden dat er, in verband met het algemeen belang en de volksgezondheid, en met het oog op een snelle en hygiënische afvoer van dode dieren, niet alleen voor het bedrijfsleven, maar ook voor de overheid verantwoordelijkheden liggen. Verder stelden zij voor om, mocht het om welke reden dan ook niet mogelijk of gewenst zijn de huidige regeling van Rijksfinanciering met betrekking tot voorcentralisatie te continueren, deze ondersteuning in elk geval te reserveren voor het nieuwe destructiebestel. Deze leden vonden het verder merkwaardig, dat in deze memorie van toelichting de indruk wordt gewekt dat het advies van de Destructieraad op dit punt is opgevolgd, terwijl in de memorie van toelichting op 22 951 (wetsvoorstel kamerstuk) met zoveel woorden wordt gezegd dat aan dit voorstel geen gehoor zal worden gegeven. Deze leden wensten hierop nadere toelichting te ontvangen.

De leden van de SGP-fractie hadden de indruk gekregen dat door de vrije verhandelbaarheid van zgn. laag-risicomateriaal het waarschijnlijk moet worden geacht dat de destructoren te maken zullen krijgen met ontwikkelingen, waardoor de kosten niet meer gedekt zullen kunnen worden door de opbrengsten. Naar de mening van deze leden zou dit een kwalijke zaak zijn. Overigens vroegen zij hierbij hoe groot die kans moet worden ingeschat en of er (schattings-)bedragen bekend zijn van de extra kosten waarmee destructiebedrijven geconfronteerd zullen worden. Tevens stelden deze leden zichzelf en de regering de vraag of er nog andere manieren zijn om deze waarschijnlijke extra kosten te drukken; te denken valt aan het inschakelen van gespecialiseerde en met elkaar concurrerende transportondernemingen; te denken valt ook aan het doorberekenen van de extra kosten in het door de destructiebedrijven te verkopen eindprodukt.

Ervan uitgaande dat er een hoge waarschijnlijkheid bestaat van substantieel hogere kosten, die niet op andere wijze te compenseren zullen zijn, achtten deze leden het begrijpelijk dat mogelijkheden worden geschapen te komen tot een financieringssysteem, meer concreet voor heffingen die opgelegd kunnen worden aan diegenen bij wie de «grondstoffen» worden opgehaald. Hebben de hier aan het woord zijnde leden uit de Memorie van Antwoord terecht geconcludeerd dat, indien bij AMVB een financieringsstelsel wordt vastgesteld, de heffing uitsluitend zal worden opgelegd aan slachterijen en niet aan (pluim-)veehouders? Hoe oordeelt de regering over het concurrentievervalsende effect dat er uit zou kunnen gaan van een heffingensysteem dat wel ten goede zou komen aan de destructiebedrijven maar niet aan andere in het destructiemateriaal geïnteresseerde ondernemingen?

Het was de leden van de SGP-fractie duidelijk geworden dat een apart aspect aan deze zaak is de stankoverlast in de directe omgeving, een stankoverlast waarin de milieuwetgeving niet echt voorziet, maar die het gemakkelijkst tegengegaan kan worden door de grondstoffen voortdurend in gekoelde toestand te houden. Zij vroegen of het in dit opzicht niet goed zou zijn grote slachterijen te verplichten het destructiemateriaal direct bij het vrijkomen gekoeld op te slaan, terwijl dan tevens de

destructiebedrijven de verplichting zouden moeten krijgen hetzij de grondstoffen bij aankomst direct te verwerken, hetzij die grondstoffen eveneens gekoeld op te slaan. Graag vernamen zij de visie van de regering hierop. Vanzelfsprekend brengt dit kosten met zich mee, die vooral voor de destructiebedrijven negatief uit zouden kunnen pakken. Deze leden pleitten er dan ook voor om in de tekst van artikel 21 van het wetsontwerp uitdrukkelijk de bepaling op te nemen, dat tot de werkelijk gemaakte kosten van het ophalen en verwerken van hoog-risicomateriaal ook behoren die kosten, welke samenhangen met de bestrijding van de tengevolge van de destructie optredende milieu-hinder.

Deze leden vroegen voorts of, nu het aantal destructiebedrijven in Nederland inmiddels is teruggebracht tot twee, het geen goede gedachte zou zijn om in artikel 23 vast te leggen dat 2 van de 3 leden van de Destructieraad, die geacht worden de gemeentenbelangen te behartigen, afkomstig moeten zijn uit die twee gemeenten die ook daadwerkelijk een destructiebedrijf op haar grondgebied hebben. Mogelijk zou er nog een derde lid uit de gemeentelijke categorie toegevoegd kunnen worden, die dan de gemeentelijke belangen in zijn algemeenheid zou kunnen behartigen.

De leden van de SGP-fractie vroegen tenslotte of er een scenario bestaat voor calamiteiten. Zij stelden zich voor dat er grote problemen zouden kunnen ontstaan bij het onverhoopt uitvallen van één van de beide destructoren, aangezien er dan – voor zover deze leden weten – geen mogelijkheden zijn het overtollige destructiemateriaal op te slaan. Zij vroegen zich af of dienaangaande in het wetsvoorstel nog voorzieningen zouden moeten worden getroffen.

De leden van de GPV-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel. Zij hadden begrepen dat naast verandering ten gevolge van een EG-richtlijn de Destructiewet ook nog enige andere wijzigingen behoeft. Over deze veranderingen hadden zij enige vragen.

De leden van de GPV-fractie hadden begrepen dat de financiële positie van de twee destructiebedrijven, die Nederland kent, verzwakt kan worden door het feit dat vanwege het onderscheid tussen laag-risico en hoog-risico destructie-afval de aanvoer van materiaal zeer waarschijnlijk minder zal worden. Dit was voor de regering reden de mogelijkheid van een heffingenstelsel voor het ophalen van hoog-risicomateriaal te introduceren. Bovendien wordt in het onderhavige wetsvoorstel de Rijksbijdrage voor voorcentralisatie afgeschaft, aangezien dit tegenwoordig naar de mening van de regering eerder een vorm van dienstverlening is aan de veehouder dan een activiteit in het kader van bescherming van de volksgezondheid. De leden van de GPV-fractie vroegen of dit (nieuwe) uitgangspunt nader onderbouwd kan worden. Waarom wordt voorcentralisatie niet langer beschouwd als een activiteit, die mede plaatsvindt ter bescherming van de volksgezondheid? Waarom ligt hier niet langer een taak voor het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur?

Verder vroegen de leden van de GPV-fractie wat er zal gebeuren als één of beide destructiebedrijven in Nederland failliet zou(den) gaan. Ziet de regering dan een overheidstaak om in het kader van de volksgezondheid er zorg voor te dragen dat de capaciteit voor vernietiging van destructie-afval voldoende is? Zij vroegen dit mede omdat zeer nadrukkelijk niet langer middelen van de rijksoverheid ter beschikking zullen worden gesteld voor het destructiebestel, terwijl in de memorie van toelichting wordt gesteld dat in het belang van de volksgezondheid ook voor de toekomst een optimale destructie van hoog-risicomateriaal moet worden gewaarborgd. Hoe valt dit te rijmen?

De leden van de GPV-fractie stonden verder stil bij een punt dat in een brief van 8 februari 1993 is aangedragen door burgemeesters en wethouders van de gemeenten Son en Breugel en Tytsjerksteradiel, waar de beide destructiebedrijven zich bevinden. De inwoners van deze beide gemeenten ervaren zeer veel stankoverlast van de destructiebedrijven. Koeling van het destructiemateriaal zou de stankoverlast kunnen beperken. Op grond van artikel 9 van de Destructiewet zouden koeling en onmiddellijke verwerking verplicht gesteld kunnen worden op grond van belangen in het kader van de volksgezondheid en milieuhygiëne. Ziet de regering hiertoe mogelijkheden? Zo nee, waarom niet?

Zal een dergelijke bepaling ook niet nodig zijn voor bedrijven die een vergunning krijgen om laag-risicomateriaal te verwerken?

De leden van de GPV-fractie merkten op dat de Destructieraad heeft geadviseerd rekening te houden met de bestaande handel in kippen en -poten. Is met de formulering van artikel 1, lid 2, van de Destructiewet in wetsvoorstel 22 952, waarin ook kadavers van pluimvee worden aangemerkt als destructiemateriaal, gevolg gegeven aan dit advies? Uit een artikel in het blad Handhaving (jan/feb 1993) hadden deze leden begrepen dat het feit dat kadavers van pluimvee tot nu toe nog niet gerekend worden tot het destructiemateriaal problemen heeft opgeleverd met het strafrechtelijk vervolgen van een veehouder, die kippemest had gemengd met kadavers van pluimvee waardoor botulisme is opgetreden en een aantal koeien de dood hebben gevonden. Zij namen aan dat met het nieuwe artikel 1, lid 2, dit hiaat in de Destructiewet is gedicht. Deze gebeurtenis illustreert naar hun mening echter wel dat «ontwijkend» gedrag inderdaad voorkomen moet worden. Wordt overwogen op grond van bovengenoemde gebeurtenis pluimveehouders vrij te stellen van eventuele heffingen?

Het lid van de RPF-fractie had met belangstelling kennisgenomen van de onderhavige wijzigingen, die enerzijds waren gericht op het opvangen van de financiële gevolgen van EEG-richtlijn 90/667 voor de destructoren en anderzijds beogen de uitvoering van de wet beter te doen aansluiten op die van de Vleeskeuringswet.

Als punt van kritiek stelde dit lid de financiële compensatie aan de orde die is voorzien ten behoeve van de destructoren. Krijgt deze de gedaante van een verplichte bijdrage ter dekking van de kosten van het ophalen en verwerken, dan lijkt hoe dan ontwijkend gedrag niet geheel te voorkomen. Is het anderzijds wel mogelijk om tot een deugdelijke afbakening te komen tussen degenen die wel en degenen die niet moeten betalen?

Daarnaast is het niet onmogelijk dat oneerlijke concurrentie tussen destructoren en andere verwerkers van dierlijk afval zou kunnen gaan ontstaan, als een financiële bijdrage ter beschikking wordt gesteld van de destructoren.

Dit lid stelde nadere informatie op prijs aangaande de vormgeving van de financiële compensatie. Is de verplichte geldsom, als voorzien in artikel 21 de enig mogelijke wijze van compensatie? Zijn ook andere mogelijke financieringswijzen onderzocht? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat was het resultaat?

Waarom is overigens in artikel 21, eerste lid, eerste regel, sprake van een kan-bepaling, waar blijkt uit de toelichting dat de aanwijzing hoe dan ook plaatsvindt? Waarom is daarentegen in het vervolg van dit lid geen sprake van een kan-bepaling?

Het lid van de RPF-fractie constateerde dat de destructoren momenteel een monopoliepositie hebben voor het transport en de verwerking van kadavers. Aangezien de destructoren het transport voor eigen rekening uitvoeren komen de efficiency-inspanningen ook aan de destructoren zelf ten goede. Als de kosten voor dit transport door het landbouwbedrijfsleven moeten worden gedragen, verdwijnt daarmee de stimulans tot een efficiënte aanpak. Zal een en ander niet tot kostenstijgingen lijden?

Dit lid had voorts enige reserves ten aanzien van het afschaffen van de Rijksfinanciering met betrekking tot voorcentralisatie. Hij vroeg een nadere onderbouwing van de stelling dat de voorcentralisatie in de praktijk in de meeste gemeenten niet of slechts op papier wordt uitgevoerd.

Ook vroeg hij aandacht voor de Destructieraad. Wat zal de toekomst van deze Raad zijn, nu het voornemen bestaat om het aantal externe adviesraden drastisch te verminderen? Met betrekking tot de samenstelling informeerde hij of in deze Raad ook een vertegenwoordiger zitting zou moeten hebben van de gemeente, waarin beide destructiebedrijven in Nederland zijn gevestigd.

TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

Artikel I

Onderdeel B (artikel 7)

De leden van de VVD-fractie vroegen of er toezicht gehouden zal worden op de bepaling, dat de destructor-ondernemer de extra kosten die ontstaan doordat het destructiemateriaal verpakt en of vermengd is met andere materialen kan verhalen op de aanbieder. Zij vroegen of bij de controle op hoogte van de te verhalen extra kosten aansluiting gezocht zal worden bij de te stellen regels ten aanzien van de administratie van de eigenaar of houder van hoog-risicomateriaal. Voorts vroegen deze leden aan wat voor onvoorziene omstandigheden, die tot ontheffing van de verplichtingen uit artikel 12 zouden kunnen leiden, de regering denkt.

Onderdelen H en I (artikel 21)

Is bekend, zo vroegen de leden van de PvdA-fractie, of er tussen produkt- en bedrijfsschappen en de destructoren reeds overleg heeft plaatsgevonden over een eventuele heffing en of uit dat overleg al voorstellen zijn voortgekomen?

De leden van de VVD-fractie vroegen of, indien de slachterijen voor de afvoer van hoog-risicomateriaal veel meer moeten betalen dan anderen, een verschuiving kan optreden in het aanbod van hoog-risico-materiaal van slachterijen naar andere aanbieders.

De leden van de VVD-fractie vroegen verder, of uit de middelen die in het verleden door de rijksoverheid werden aangewend als bijdrage in de door de gemeenten gemaakte kosten voor de voorcentralisatie, mogelijk opnieuw aan de voorcentralisatie of inzameling besteed kunnen worden in de vorm van een bijdrage in de kosten die de produkt- of bedrijfsschappen maken bij de inzameling.

Onderdeel K (artikel 23)

Kan de zinsnede uit de memorie van toelichting nader worden toegelicht die luidt: «De uitbreiding van het aantal vertegenwoordigers houdt verband met de wijzigingen, opgenomen in het separaat ingediende wetsvoorstel ter implementatie van EG-richtlijn 90/667». Het was de leden behorende tot de PvdA-fractie namelijk niet duidelijk welke wijzigingen die samenhangen met de implementatie van de EG-richtlijn leiden tot welke uitbreiding van vertegenwoordigers in de Destructieraad.

Voor wat de twee vertegenwoordigers betreft namens de gemeenten vroegen de aan het woord zijnde leden in hoeverre het de bedoeling is dat deze afkomstig zijn uit de twee gemeenten waar de destructoren gevestigd zijn.

De leden van de VVD-fractie vroegen in hoeverre de twee gemeenten die een destructiebedrijf binnen hun grenzen hebben, vertegenwoordigd zijn in de Destructieraad. Gezien het belang van deze gemeenten bij dit onderwerp lijkt het deze leden onvoldoende om deze gemeenten slechts door de algemene gemeentelijke leden te laten vertegenwoordigen.

Tot slot zouden de leden van de VVD-fractie gaarne uiteengezet zien of de regering de visie van de commissie De Jong deelt over adviescolleges, namelijk dat advies en overleg en belangenbehartiging onderscheiden zouden worden. Indien de regering deze visie deelt, wat zou dit voor consequenties hebben voor de taken/bevoegdheden en samenstelling van de Destructieraad ?

De voorzitter van de vaste Commissie voor de Volksgezondheid,
Netelenbos

De voorzitter van de vaste Commissie voor Landbouw en Natuurbeheer,
Blauw

De griffier van de vaste Commissie voor Volksgezondheid,
Tielens-Tripels